

Sygn. akt II K 183/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Brzegu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Kacan – Skrzyńska

Protokolant: st. sek. sąd. Lilianna Kupis

W obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzegu – Waldemara Chrząszcza

Po rozpoznaniu w dniu 10.06.2014r., 08.09.2014r. w Brzegu

Sprawy **T. Ś.**

s. J. i C. zd. K.

ur. (...) O.

Oskarżonego o to, że:

w dniu 01 stycznia 2014 roku o godzinie 12.50 w miejscowości L., ul. (...), pow. B., woj. (...) prowadził pojazd samochodowy marki O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0.94 mg/l, 0.86 mg/l i 0.84 mg/l będąc uprzednio skazany przez Sąd Rejonowy wK.za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości sygn. akt (...)

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

I. uznaje oskarżonego **T. Ś.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 4 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięć) lat,

III. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat ,

IV. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 01.01.2014 r. do dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku,

V. na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. B. kwotę 432 zł tytułem udziału w sprawie obrońcy z urzędu, powiększoną o należny podatek VAT,

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 Ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty , kosztami tymi obciążając Skarb Państwa.

Sygn. akt: II K 183/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 31.12.2013 roku oskarżony do późnych godzin nocnych spożywał alkohol w postaci piwa . Dnia następnego przed godziną 13.00 oskarżony udał się samochodem O. (...) o nr. rej (...) C do sklepu po leki przeciwbólowe dla żony . Kierującego samochodem oskarżonego na ulicy (...) w L. zatrzymali do kontroli funkcjonariusze. Oskarżony poddany został badaniu alkofastem . Wówczas wobec wyniku pozytywnego , oskarżonego poddano badaniu A. I. (z zalecanym terminem wzorcowania na 10.03.2014 roku) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu , które o godzinie 13.00 dało wynik – 0,94 mg /l alkoholu w wydychanym powietrzu , kolejne o godzinie 13.15 dało wynik –0,86 mg/ l oraz przeprowadzone o godzinie 13.16 dało wynik 0,84 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu .

dowód : wyjaśnienia oskarżonego -k.12, 65, 80

protokół użycia alcosensora –k .2

świadcstwo wzorcowania k. 3

kserokopia książki badań k. 73

orzeczenie ZUS-k.77

Oskarżony T. Ś. posiada wykształcenie zawodowe – malarz , bezrobotny , bez prawa do zasiłku, na utrzymaniu żony , która otrzymuje rentę z uwagi na trwałą niezdolność do samodzielnej egzystencji . Oskarżony opiekuje się niepełnosprawną żoną ., oskarżony choruje na nadciśnienie , ma problemy ze słuchem – 50 procent utraty słuchu , nie leczony psychiatrycznie . Oskarżony był poprzednio karany . . Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 17 lutego 2004 roku (sygn. akt (...)) skazany został za czyn z art. 178 a § 1 kk .

dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 65

karta karna k.75

akta sprawy (...)w tym wyrok z dnia 17 lutego 2004 r.

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia czynu .Wyjaśnił zgodnie ze stanem faktycznym. Następnie w postępowaniu sądowym do popełnienia czynu nie przyznał się wyjaśniając , iż badany był dwoma alkomatami i wynik wskazany przez policję był „ wypośrodkowany „. Nie wie jednocześnie jakie wyniki faktycznie były.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego– k. 12, 65,80

Sąd zważył co następuje:

W świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie zarówno wina jak i sprawstwo oskarżonego T. Ś. nie budzą wątpliwości.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego, Sąd oparł się o osobowe źródła dowodowe a jakimi są wyjaśnienia oskarżonego , w których do winy przyznał się, oraz zeznania świadka A. M. , ustalenia poczynił również w oparciu o protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego , orzeczenie o stopniu niepełnosprawności żony oskarżonego , która pozostaje pod opieką T. Ś. . Co dotyczy wyjaśnień oskarżonego, Sąd za wiarygodne uznał te wyjaśnienia , w których do czynu przyznał się . Dając wiarę tym wyjaśnieniom , sąd nie znajduje powodu dla jakiego oskarżony miałby kreować fałszywy a niekorzystny dla siebie obraz zdarzeń . Co istotne wyjaśnienia te nie ograniczają się do samego oświadczenia w kwestii przyznania się do winy ale szczegółowo przedstawiają okoliczności zdarzenia , a które to korelują z oświadczeniem o przyznaniu się do popełnienia czynu . Taka relacja oskarżonego koresponduje również z zawartym w protokole użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego wynikiem na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu .

Dlatego też sąd odmówił waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, w których do czynu nie przyznawał się. Przede wszystkim sam oskarżony, mimo iż kwestionował wynik przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu, nie potrafił wskazać jaki był wynik badań według niego. Poza tym wyjaśnienia oskarżonego - w których podniósł iż poprzednio słuchany również nie przyznał się do czynu zaś protokół podpisał bo źle odczytał wyjaśnienia - w obliczu całej, szczegółowej treści jego wyjaśnień wydają się zupełnie niewiarygodne. I w końcu, zeznania świadka A. M., choć nie pamiętał nic w sprawie, pozwoliły - opierając się na wskazanym przez świadka sposobie postępowania - dokonać ustaleń w zakresie przeprowadzanych kolejno badań i wyjaśnić okoliczności nieprecyzyjnie podawane przez samego oskarżonego. W oparciu o tę relację sąd ustalił, iż istotnie, jak podnosił oskarżony - badania przeprowadzane były z urządzeniami, w tym alkofastem który daje jedynie orientacyjny wynik, nie rejestruje wyniku. Z tym, iż wbrew twierdzeniom oskarżonego złożonym w toku rozprawy - wyniki badań alkosensorem w ocenie Sądu odpowiadały tym jakie ujęte zostały w protokole oraz w książce badań.

Sąd uznał, iż oskarżony swoim czynem, polegającym na prowadzeniu w stanie nietrzeźwości (pierwsze badanie - 0,94 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kolejne - 0,86 i 0,84 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) samochodu w ruchu lądowym będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 17 lutego 2004 roku (sygn. akt (...)) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Przy czym działał on umyślnie co można wywieść z okoliczności sprawy.

Za przypisany czyn Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie ogólne dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 § 1 kk, bacząc, aby wymierzona oskarżonemu kara adekwatna była do stopnia zawinienia sprawcy, szkodliwości społecznej jego czynu, jak również czyniła zadość wymogom w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej. Sąd miał przede wszystkim na uwadze okoliczności sprawy w tym przede wszystkim ilość spożytego alkoholu i dużą ilość stwierdzonego później alkoholu w wydychanym powietrzu ale wziął również pod uwagę okres czasu jaki minął od spożycia alkoholu do podjęcia decyzji o jeździe, nie tracił również z pola widzenia faktu przyznania się oskarżonego do kierowania pojazdem pod wpływem alkoholu. Z drugiej strony wziął pod uwagę uprzednią karalność za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk w odległym czasie bo w 2004 roku. Sąd uznać należy, iż kara we wskazanym wymiarze jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, pozwoli na zrozumienie błędnego postępowania i uniknięcia w przyszłości podobnych czynów.

Zarazem Sąd uznając, iż wobec oskarżonego zachodzą przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary zastosował tenże środek probacyjny. To co determinuje zastosowanie instytucji dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary w niniejszej sprawie to przekonanie Sądu, iż dla wdrożenia oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego, nie jest konieczne wymierzenie kary izolacyjnej, przeciwnie cel ten zrealizuje danie oskarżonemu jeszcze jednej szansy na poprawę swojego zachowania w warunkach wolnościowych. To co wymaga szczególnego zaakcentowania to odległy czas poprzedniego skazania za czyn z art. 178 a § 1 kk a które nastąpiło w dacie 17.02.2004 roku, (drugie prawomocne skazanie za czyn z art. 54 § 2 kks również sięga odległej daty bo 2006 roku) z drugiej strony sąd miał na uwadze sytuację rodzinną oskarżonego - oskarżony opiekuje się chorą żoną, sam również ma problemy ze zdrowiem - 50 procent utraty słuchu. Zatem mimo, iż przy kwalifikacji z art. 178 a § 4 kk jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach sięga się po instytucję warunkowego zawieszenia kary to właśnie z powyżej wskazanych względów sięgnięcie po dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary jest jak najbardziej uzasadnione. Wymierzając oskarżonemu 5-letni okres próby, Sąd uznał, iż okres ten będzie odpowiednim czasem weryfikacji postawionej wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Z uwagi zaś na obligatoryjny charakter, w wyroku znaleźć musiało się orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów. W tym wypadku w ocenie sądu wobec stwierdzonej wysokiej ilości alkoholu a także poprzedniego skazania za czyn rodzajowo tożsamy, sąd uznał iż adekwatne jest orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Sąd przy tym - wymierzając zakaz grawitujący ku dolnej granicy - nie tracił z pola widzenia czasu jaki upłynął od poprzedniego skazania za czyn z art. 178a § 1 kk do czasu popełnienia przedmiotowego czynu. Nadto zdaniem Sądu orzeczony zakaz w wysokości w jakiej to nastąpiło odpowiada potrzebie prewencyjnego oddziaływania. Jednocześnie zobowiązał do zwrotu prawa jazdy o ile posiada.

Z uwagi na niski dochód jaki osiąga oskarżony sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu oraz zasądził kwotę 432 zł. tytułem udziału w sprawie obrońcy z urzędu .